

som særlig ønskede disse Bevillinger til Kalktransport. Det maa imidlertid bero paa en Misforstaaelse, thi de allerfleste af de Andragere, jeg kender, have omtrent 4—5 Mil til det nærmeste Mergelleje og 1 Mil til Station, saa det kan i Virkeligheden nok siges, at det er mergelfattige Egne, her er Tale om. Alene fra den Valgkreds, jeg repræsenterer, er der ansøgt om Tilskud til 50 Vognladninger Kalk, det vil sige, at de omtrent 100 Tdr. Land, som altsaa kunde have faaet Gavn af en Bevilling som denne, ikke faa Kalk til deres Jord i Aar. Det er i og for sig ret sørgeligt, fordi det dog i høj Grad ikke alene for de paagældende selv, men indirekte for Staten er af stor Betydning, at disse Gødningsmidler, Kalk og Mergel, blive brugte saa meget som muligt. Beboerne ere imidlertid udelukkede fra at benytte Kalk, naar de ikke kunne faa Tilskud til Transporten, fordi denne beløber sig fra 28 til 30 Kr. pr. Vognladning.

Jeg tror, at vi alle have mange anerkendende Ord til rede for Hedeselskabet, men i dette Tilfælde, hvor Selskabet i Virkeligheden, saa vidt jeg kan skønne, vil staa som Formynder for Befolkningen, kan man, forekommer det mig, ikke yde det sin Anerkendelse. Det kan man ikke saa meget mere, som det Aar efter Aar fra forskellige Sider er blevet fremført, at man til forskellige Jorder i Virkeligheden ser sin Fordel ved at bruge Kalk i Stedet for Mergel. Vi ere ikke komne saa vidt endnu — jeg skal naturligvis ikke her holde et Foredrag om disse Ting —, at det ved Forsøg er godtgjort, at Mergel altid er at foretrække, hvor der er Tale om Jorder af forskellig Beskaffenhed. Der vil i det kommende Aar blive foretaget en hel Del Forsøg af de vestjydske Landboforeninger, hvor netop dette Spørgsmaal er taget op. Men saa længe det som sagt ikke er bevist ved Forsøg, at Mergel i Virkeligheden altid har Fordele fremfor Kalk, er et bedre Gødningsmiddel end Kalk, forekommer det mig, at man burde følge Befolkningen i dens Ønske om at faa Lov til at bruge de Gødningsmidler, den sætter mest Pris paa.

Men overfor de Udtalelser, der ere komne fra den højtærede Konseilspræsidents og den ærede Ordførers Side, er der naturligvis ingen Sandsynlighed for at faa vort Ændringsforslag vedtaget, og det er derfor kun rimeligt, at vi tage det tilbage. Men vi gøre det saa i Haab om, at hvis ad Aare igen Kravet om at faa Tilskud

til Lettelse af Kalktransporten fremkommer, det da vil blive imødekommet.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Konseilspræsidenten (J.C.Christensen): Da nu Ændringsforslaget er taget tilbage, skal jeg ikke udtale mig videre om det, men jeg vil gøre den korte Bemærkning, at det, at jeg udtalte, at Forslaget var stillet paa Tillægsbevillingsloven, ikke indeholdt nogen Bebrejdelse mod de ærede Medlemmer. Jeg mener, det er rimeligt, at de stille deres Forslag op for at pege paa Sagen og vende Tingets og Offentlighedens Opmærksomhed derpaa. Kun hvis Forslaget var blevet fastholdt til Afstemning, vilde jeg mene, det var urigtigt.

Sandbæk: Da Klokkeren er 4, skal jeg fatte mig i Korthed. Til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) skal jeg sige, at jeg har ikke talt om at sikre den nordre Limfjordstange, den er jo sikret, men jeg har talt om at faa gjort Foranstaltninger i Lighed med en Havn ved Thyborøn Kanal saaledes, at vi kunde komme til at regulere Materialvandringerne baade indenfor og udenfor. Saa talte det ærede Medlem om Modsætningsforholdet mellem Besejlingen ved Vorupør og Kanalen. Der tror jeg, at der vil blive en forbavsende Forskel. Jeg talte om Vorupør, og jeg talte om en Havn ved Ferring Sø. Det ene ligger i min Valgkreds, det andet langt Nord for min Valgkreds, men jeg tror, at begge ere lige uheldige. De kunne bruges i stille Vejr, men i Storm kunne ingen Kuttere eller Motorbaade sejle der, det tror jeg, alle de, der have med Besejling af Farvandene at gøre, ville være enige med mig om. Spørgsmaalet om Kanaliseringen af Limfjorden skal jeg ikke komme ind paa. Det omtalte jeg ikke. Det var en Kanalisering et helt andet Sted, jeg talte om, nemlig ved Hygum Nor.

Overfor den højtærede Minister vil jeg gerne oplyse, at i Tillæg C. for 1904—05 er der paa § 26 for Landbrugsministeriets Vedkommende under Nr. 15 stillet følgende Forslag: „Til Istandsættelse af Broen ved Høfde Nr. 63 i Thyborønkanal: 13,000 Kr.“ Jeg tror derfor at have Ret i, at jeg var nødt til at stille Forslaget